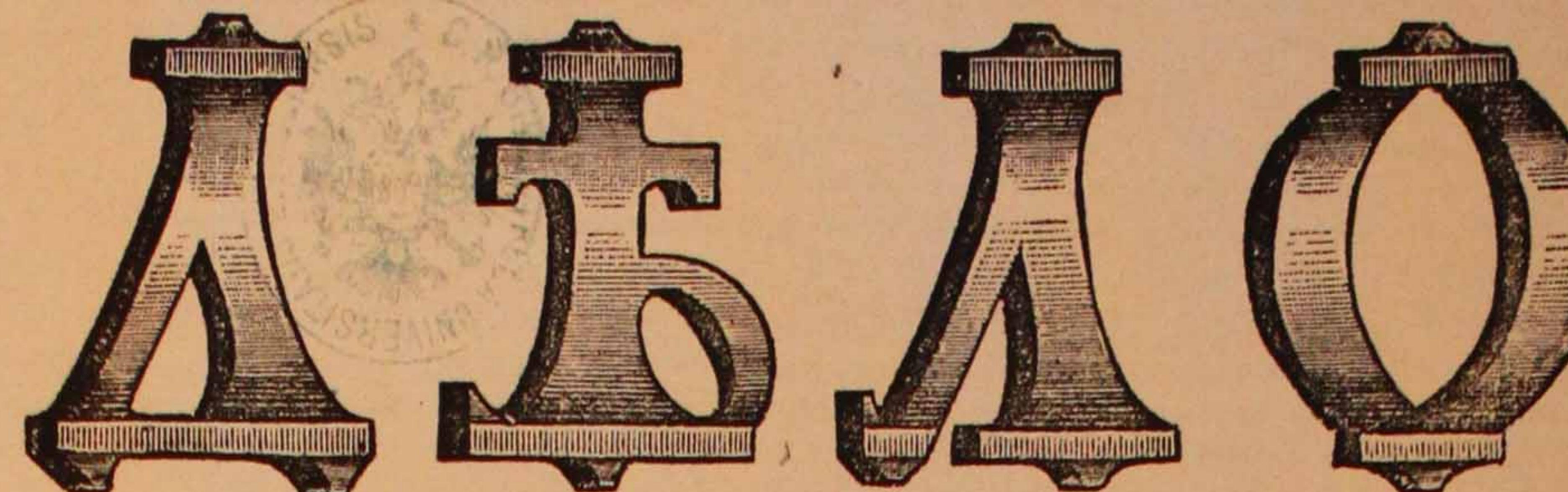

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рукописъ святъ) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека наизнам. повѣстей" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 16-го и послѣднаго для кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улица
Галицка.
Всѣ листы, посылки и реклами видаються пересыпать
по адресу: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи по ветвятима только на попередніе застере-
жаніе.
Послідовно число стонти 12 кр. а. в.
Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одног
строчки печатной.
Реклами видаються вѣльши бѣльши порта.
Предплату видаються пересыпать франко (вайлуще
поставленіемъ переказомъ) до: Адміністрації часописа "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

ВІІ. Читателівъ въ Россіи просимо ма-
ти на уважѣ, що въ вимовѣ ѹ=ji, ѿ, ѿ=i, и (въ
серединѣ и на концѣ слівъ)=ы, и (на початку
слівъ и по самогласныхъ)=и, ѿ (на початку
слівъ)=ви.

Отъ 1 (13) жовтня Експедиція для льві-
сніхъ П. Т. Предплатниковъ уряджена
въ львіакії Адміністрації, при улиці Га-
лицькій ч. 44 на 2 поверхъ и тамъ лише
буде "Дѣло" підъ видауваніємъ.

Съ днемъ I (13) жовтня розпо-
чинається IV. четверть рокъ. Просимо П. Т.
Предплатниковъ поспѣшити съ надосла-
ньемъ дальшої предплаты, щоби не зайн-
шила перерва въ видауванії.

Рѣвноожъ просимо о надосланьї
загостей тихъ П. Т., котримъ предпла-
та скончилася вже давнійше, бо мы
мусимо вѣсї нашї видатки платити го-
товкою.

Ново приступаючи П. Т. Предплатники
"Бібліотеки Найзн. повѣстей" дстанутъ
даромъ початковї аркушъ (1—8) розпоча-
тої повѣсти "Фромонтъ молодшій и Ріслеръ
старшій".

Теперѣшна хвиля а Русини.

Передъ двома чи трema днями донесли
намъ газеты сенсаційну вѣсть, що мовь-то
Россія въ якому голяндскому банковому домѣ
затягає пожичку 100 міліонівъ рублівъ. Ся
на око досить невинна вѣсть, скомбонована
съ другими бѣльши уперто кружачими вѣ-
стями о зброянію и фортифікацію въ Россії,
дуже зворушла всѣхъ и вызвала горячій роз-
мовъ та якесь лихорадочне напруженіе умовъ.
Що се значиться? що ту такого готовитися? —
такъ запутилъ себе мімоволъ кожный, кого об-
ходить не толькъ т. зв. висока політика, але
тоже лиши власній домашній або провінціо-
нальни справы. Не вжели таки буря и спрап-
дѣ близька и нехібна, хочь и хмаръ ще нѣ-
хібъ на небѣ не видно, и такъ якесь нѣхібъ
тихо на свѣтѣ? А може якъ разъ та "нѣхібъ
тиша" єсть єн вѣщуномъ?

И спрацѣ, єсть о такъ значній пожич-
цѣ Россії за границею єсть въ силѣ розбуди-
ти богато подобныхъ пытань, и колибъ она
оказалася правдивою, то мы не завагувалисъ
авѣ на хвилю приписати тому фактамъ важне
значеніе для близької будучности. Всѣ мы
живо тямимо, сколько то клопоту мала Россія
въ р. 1876, закимъ єи удалось затягнути за-
границну пожичку тай то на доволъ тяжкихъ
условияхъ, а прецѣ тогдь вѣтно було кож-
дому, що Россія готовится до вѣйни съ про-
тивникомъ ослабленымъ, надъ котримъ майже
певно выдавалася остаточна побѣда. А теперъ,
коли кредит Россії дуже небогато поправив-
ся, коли єи внутрѣшній фінансовий станъ
коли не горшій, то певно не лѣпшій, якъ пе-
редъ турецкою вѣйною, теперъ мы не чуемо
нѣхібъ о трудностяхъ при затягненію величез-
ної пожички, котра чайже певно не єсть при-
значена на подношенье мирного рѣшництва
або промыслу домашнаго, такъ вовлюбленихъ
нашими галицкими шляхтичами... Телеграмы
говорять о вгаданій пожичцѣ ляконично, не-
мовъ се рѣчь такъ звичайна, якъ води на-
питися.

Може бути, що вѣсть тая є зовѣсъ не-
правдива або пересадна, але на всякий способъ
єсть она толькъ однімъ проявомъ въ цѣлого
раду сучасныхъ проявовъ въ жити политич-
нѣ, есть немовъ однімъ въ тихъ мѣхурі-
кѣвъ, що то мовъ перлы выдобуваются въ во-
ды, закимъ зачине кипѣти. И яко такій ха-
рактеристичній проявъ має вѣсть свою взглядну
лагу для настъ, наїть хочьбы показалася и
неправдиво. По поршо, она показаву, що люде-
чулють въ вадусъ наближеніе икіхъ виходи-
дь и склонній бачити тѣнь ихъ все и всюди.
По другому, въ той вѣсти можна мѣркувати, що

ї справдѣ кто знає, чи не лекше буловы Россії
сій тепер узыскати заграницній кредитъ,
нѣхібъ передъ турецкою вѣйною, а колибъ спра-
цѣ такъ було, то въ него легко буловъ до-
мѣркуватися, противъ кого остритеся оружіе
Россії. Пригадаймо собѣ, що въ 1876 р. Россія
для того не могла узыскати заграницніого
кредиту, що ладилася воювати Турка, и що
существованіе Турції яко державы лежало въ
интересѣ майже всѣхъ капиталистичнихъ дер-
жавъ, котримъ капиталы тамъ були въ вели-
кій мѣрѣ заангажованій. А если Россія теперъ
легко узыскала бы заграницній кредитъ, то се-
значилось, що заграницній капиталистичній
державы не лякаються для себе нѣхібъ зна-
чніхъ стратъ на случай военного конфлікту,
що вѣйна дѣткне державу, котра для західно-
европейской капиталистичній експлоатації
представляє взгядно невелике поле, або котра
доведена підъ тымъ взгядомъ до такого ста-
ну, що єи нѣхіка вѣйна єго значно не змінить
и въ руки експлоатації капиталистичній не
вывре.

Воздушній баньки, подобній до сеї вѣсти,
але далеко бѣльши єи оригиналнѣйшій, повста-
ють часъ бѣльши часу и въ головахъ нашихъ га-
лицькихъ пановъ. Майже рѣвночасно съ вѣстю
о россійской пожичцѣ прочитали мы въ "Gaz-
etѣ Narodow-їй" домаганье адресоване до сой-
му краевого, щоби налагти на правительство
и спонукати єго до утворенія въ Галичинѣ
Landsturm-u по примѣру 1849 року, и то — о
що "Gaz Nar." мабуть найбельше ходило — съ
польскимъ умундурованьемъ и польскою
командою. Що проектъ сей львівско-польскихъ
поторочать не бувъ такъ дуже утошній, се
доказує досить жива дискусія, яка розпочалася
надъ нимъ въ нѣмецкихъ газетахъ. А прецѣ
мы тямимо, що коли та сама "Gaz. Nar." пе-
редъ двома чи трema роками піднесла була
мало що не той самий проектъ и то въ дуже
оригінальній способѣ (мыслъ єи бесѣдъ була
тогда така: Що се такого значиться, що пра-
вительство австрійске такъ уперто слѣпе и не
бачить конечности вѣйни съ Россію, — коне-
чно для реставрації Польщѣ въ давніхъ гра-
ницяхъ, — и не робить нѣхіакихъ приготовань
въ Галичинѣ? Га, коли правительство нѣхічого
не робить, то мусимо мы самї за него и ору-
жити себе и весь людь!), — то тогдь о той
діївовижній енунції вѣгде и песь не гав-
кнувъ.

Правда, кромъ такихъ бельше або менше
безглуздыхъ рицарськихъ проектовъ въ галиць-
ко-польскихъ часописахъ мы не бачимо серіон-
ній приготовань на случай бурї, мы не
бачимо того, що попередъ всего повинні бы-
ти іхъ задачею — соєвѣтно и холодної а-
налізу даныхъ въ краю обставинъ, по котрой,
мовъ по термометру, можнабы було змінити
настрой масъ народныхъ супротивъ
верховодячої нынѣ польской групи и єи пла-
нівъ. Правда, они почуваютъ се, що въ разѣ
бурї имъ все таки прійдеть виїрѣвати силу
чи то для опору чи и для нападу, не въ бти,
якъ толькъ въ підъ сельскихъ стрѣхъ, але они
по давному откладають рѣшучій, щирый крокъ
на вустрѣчъ той силѣ ажъ до послѣдній хви-
лини, якъ єего примѣри мы бачили въ 1846
и 1848 рокахъ. Они надѣютися не позыскати
для себе серцемъ и душою масы народної, але
оголомшити єи пустыми польско-патріотичними
формами, и описану хвилевимъ запаломъ по-
провадити, куды имъ злобитися. Але чи уда-
лось имъ се въ р. 1846 и 1848?

Та нехай собѣ! Наше дѣло, конечно, не
замыкати очи на те, що дѣяється, а противно,
пильно глядѣти навкруги и слѣдити за по-
милками сусѣда, устерїгатися и собѣ подоб-
ныхъ помилокъ. Що — швидше чи піднѣїше —
вѣликій и грабій выпадки пронесутся понадъ
всѣднію частею Европы, се нынѣ кожный
буря попередъ всего грозить, мусѣль здо-
вутися на рѣшучій, смѣлький крокъ. Хибажъ
се не лежить въ єи силѣ зробити въ галицько-

го відставини. Дѣло въ томъ, що великий подѣлъ
суть частенько чимє въ родѣ біблійного суду
Божого, котрый низкихъ підносить а гордихъ
понижує. Толькожъ тутъ бельше, нѣхібъ гдени-
будь треба тямити, що "pieszone gołabki піе
lesa same do gąbki" и єо нездарѣ навѣтъ ща-
стіє хату завалитъ. Намъ нѣщо надѣятися на
непередвиджній обставини, котрій можуть по-
двигнути насъ въ гору; коли мы не будемо
приготованы на всяку евентуальність, не будемо
сильній своимъ самопознаньемъ и яснимъ
розумѣнніемъ своїхъ интересовъ, то всяка
звѣнна може не то не поратувати, але ѹ убити
настъ. Не даймо обманутися заманливимъ під-
хлѣбствамъ, котрими хотѣвъ ктось въ рѣ-
шучій хвили вирагчи насъ въ упряжь своїхъ
власныхъ интересовъ, и въ той цѣлі
теперъ, коли погрова висить надъ землею,
подлещуясь до настъ, щобъ мы, яко непри-
вичній до того, не могли докладно зворін-
тутися въ власній хатѣ, обчислитися съ
власними силами и осталисся бессильними або
неприготоваными въ рѣшучій хвили. Тутъ
толькожъ одна для настъ рада — строга аналіза
своїхъ хибъ и невтомима праця для народа
безъ огляду на які небудь панські приманки
та обѣцянки. Намъ треба передовсѣмъ добре
знати и тямити, що лиши въ такомъ разѣ
можутъ підѣстини, хочь бы єи якъ надзви-
чайний, зложитися користно для настъ, коли мы
потрафимо єи вириючихъ філь ви оротися
и винести що небудь правдиво хосенного для
нашого народа, коли потрафимо въ доброму
пору порушити той народъ для смѣлої
и рѣшучої акції въ імені єго
власнихъ потребъ и ідеаловъ, и то
такихъ, якъ бнъ въ той хвили добра
розвумѣнній и живо масою отчутуває.

Нашій мнимій пріятелѣ теперъ вже поба-
чили, що мы не такъ дуже слабі, якъ имъ
здавалося, бо за нами народъ! А що за на-
ми народъ — єе показало послѣднє руске Вѣ-
че. Руска интелигенція послѣдніми роками
значно поступила въ праці около піддвигненія
народа, уяснила себѣ подекуды и уяснює чимъ
разѣ дальше цѣлі, средства и методи тої пра-
цї, сягнула колька разѣвъ и безпосередно "ins
volle Volksleben" и старалася оживити огрѣти
масы народній, розбудити въ нихъ живимъ
словомъ свѣдомості и самопознаньї. Підѣль
впливъ тої працї послѣдніми роками и мѣжъ
самимъ народомъ въ рѣжніхъ точкахъ и въ
рѣжніхъ струяхъ розбудився досить живий
рухъ въ напрямѣ до всякого рода асоціації, до спо-
лученія и зв'орізованія власныхъ силъ и капі-
таловъ для власного піддвигненія. Се вправда
лишь початокъ працї, допера disjecta membra ор-
ганизації, але она прі дальній мирній и невто-
мимій роботѣ вмозе съ часомъ зробити насъ
вновнѣ сильними. Теперъ сила наша лежить
бельше въ нашихъ цѣляхъ, въ ідеї а по ча-
сти и въ методѣ нашої працї. Они дають
намъ надѣю, ба и вѣру въ наше будуще. На-
шій найближній противникъ тымъ іменно слабі
и позастанутъ слабими супротивъ настъ, що
не мають за собою народа и народъ певно
за ними не пойде! Найтяжша рана, котра та-
перъ обесасилася настъ ту въ Галичинѣ, — єе
розвѣтвованіе нашої землї и нашого на-
рода и цѣлковита біторваньстъ наша бѣль
величної масы братівъ нашихъ за кордономъ.
Чи ся рана не може бути заговна? Разѣ толь-
ко лиши ослабни роздѣляючія настъ кордонъ,
а мы зовѣсъ іншими очима змогли бъ глядѣти
на сїть и на людей, тогдь мы смѣло змо-
гли бъ вважатися народомъ, великимъ і свѣ-
домимъ своїми силами организомъ. А чи вели-
ко жъ на той треба бурї?

Треба сказати, що и бѣль бурї, на ко-
тру теперъ заноситься, стовпы граничній мо-
глибъ утратити значну частину своєї важкої
сили. Толькожъ тогдь Австрія, котрой та-
бія підѣстини та отограється може пере-
важно на нашій землї, — се повинні мы чуті
и знати, на те повинні мы вѣсми силами при-
є

Предплатна "Дѣло" для Австрії:	для Россіи:
на підїй рокъ	12 зр. на підїй рокъ
на півр. року	6 зр. на півр. року
на четверть року	3 зр. на четверть року
за дол. "Бібліотеки":	за дол. "Бібліотеки":
на підїй рокъ	16 зр. на підїй рокъ
на півр. року	8 зр. на півр. року
на четверть року	4 зр. на четверть року
на самій додатокъ:	на самій додатокъ:
на підїй рокъ	5 зр. на підїй рокъ
на півр. року	750 зр.
на четверть року	875 зр.
за дол. "Бібліотеки":	на самій додатокъ:
на підїй рокъ	19 зр. на підїй рокъ

кандидата Горецкого, ц. к. старости станиславовского. Моя панове, мы ту въ соймъ ухвалили законъ противъ пияньству (веселость), и полиційній законы въ той мѣрѣ существуютъ, а екзекуторомъ тыхъ законовъ есть староста. Чому жъ не перешкодивъ?

Перейдъмъ теперь, мои панове, тыхъ, ко-
тры голосовали за кандидатомъ нашимъ. Ихъ
не потреба близше трутяновати, тутъ рефе-
рентъ выдѣлу кр. совѣтно слѣдить рѣчь; але
и тутъ суть голосы, котрѣ унважнити можна
и належитъ. Не говорю вже о тыхъ 3-хъ го-
лосахъ въ Залукви, котрѣ самъ выдѣль кр.
унважнивъ, хоть староста и комисія выбор-
ча голосы узнали важными. Они голосовали,
и ихъ голосы тутъ почислено въ користь п.
Горецкого. Ведля моего переконаня повинній
бути голосы въ Креховець такожъ унважненій.

Але власне, щобы не только нась два, т. е. я и референтъ выдѣла кр., о томъ знали и судили, але щобы справа тая въ ширшомъ кругъ послухъ знайшла, то есть засада спра- ведлива, тому я тоз подношу. — А затымъ вже 5 голосовъ отпадає, а властиво належить 5 голосовъ тыхъ причислити нашему кандида- ту; голосы тотъ уневажнено, бо вже въ го- ры внали, що тотъ голосы будуть за Иваномъ Добрянскимъ. (Дальше росказує бесѣдникъ докладно, якъ одного выборця не припушено до голосования, бо онъ назывався Константинь, а въ картъ легитимаційной було написано Кость; однакожь Прокопа Погребеного припу- щено, хотя въ картъ було написано Проць, бо онъ голосувавъ на старосту. Такожь ун- важнила комисія выборча и выдѣль краевый голосъ Михайла Барана, бо въ листѣ було написано „Микола“, але то була наївно только ошибка, бо въ громадѣ бувъ только оденъ Баранъ.)

Цѣкава справа була при правыборахъ съ Иваномъ Лепецкимъ, который въ справовданю выдѣлу кр. и въ списѣ комисіи выборчои есть записаный въ Сапогова яко выборецъ и яко выборецъ голосувавъ на старосту. Але его правыборцъ заложили протестъ. Якъ здаєся, бо справа не ясна, означеный бувъ часъ до выбору, бо мѣсце не конечно треба означити, бо кождый знає въ громадѣ, где комисарь въѣде. Выборы отбываются въ канцеляріи або тамъ, где комисарь накаже; длятого и дѣєся звычайно, що выборцѣ съ вѣтомъ збираются въ известномъ мѣсци и чекаютъ на приїздъ комисаря, часомъ и до заходу сонця, хоть выборъ означеный на 9-у годину рано. Такъ навѣрно и тутъ було; раптомъ выходить комисарь въ хаты войта и говорить до зѣбранныхъ, що не мають на що чекати, бо вже выборъ сконченый безъ вѣта и протоколу. И такъ сѧ стало, що два а властиво одинъ членъ громады выбравъ выборця за цѣле село. Чи то есть можливо? Тажъ мы жіемъ въ Австріи, не въ Америцѣ анѣ въ краю Готентотовъ.

Приступаемо до самыхъ выборовъ. Уже рано, один въ добромъ гуморѣ, бо въ чистою совѣстю, другой съ спущенымъ носомъ входятъ до салѣ, где має отбутися поважна акція. Заразъ зачинаются тиснути невыборцѣ. Протестъ говорить выразно, что колька десять жидовъ вслизнулося до салѣ выборчэи, чтобы агитовать за паномъ старостою. Друга сторона противъ тому протестовала, просила п. старосту, чтобы жидовъ-невыборцѣ въ выдалившись салѣ, чтобы только самъ выборецъ всталъ але п. староста не хотѣвъ того услухати, не хотѣвъ ровлучити съ своими протекторами (Голосы: Czy starosta był sam komisarem przy wyborze?) Въ власной особѣ староста бувъ самъ комисаремъ въ униформѣ и кандидатомъ посольскимъ стоявъ и выборъ перепроверялъ.

Приступаю до выбору комисіи. Староста
именує въ свои стороны 3-хъ членовъ въ ин-
телигенціи. Староста повиненъ бути неутраль-
ный, повиненъ бувъ выбрать членовъ безсто-
ронно, але бнъ выбравъ 3-хъ членовъ та-
кихъ, о которыхъ знатъ, что будуть за нимъ

голосувати. Жадного безправя въ томъ нема
але часто зищши *jus* зищша *injuria*.
Теверь приступаютъ выборцѣ до номина-
ціи 4 членовъ комисіи зъ свои стороны. Вы-
борцѣ сказали одноголосно: ксьондѣ Ткачке-
вичъ, а п. староста на тое сказавъ: *Maćkiewicz
chodźcie tutaj!* Ткачкевича выбрано, а Маць-
кевичъ засѣвъ до комисіи. (*Веселость.*) Так-
не йде, мои панове. Реляція старости на за-
пытање намѣстничества есть поднесена въ
актахъ и тамъ стоить: *po bliższem zbadani
starostwa okazało się, że to jest pierwotne*

Але то дивно виглядало, що кого б сподівався

дав за порядокъ при выборахъ, если не старо- выносить 73, а ту п. староста отримавъ лиши-
ста? Если падъужити дѣялися, пытаюся вновь 71! Не было противъ большести, але комисія
старосты. Онъ бувъ обвиненый и судія. То такъ зъ кречности для п. старосты зробила
дѣйстно за дико! Выборцѣ о тѣмъ не знаютъ, Вношу для того, абы выборъ п. старосты Го-
бо ихъ ся староста не пытавъ, що выдѣль рецкого узнати за неважный. Абсолютну бѣль-
кр. що до формальности и що староста отпи- шость повиненъ бувъ мати Добряньскій. Ал-
савъ, але въ протестѣ що іншого есть. Не я того не дѣлаю, хотя практика соймова дава-
только, що тыхъ колька десять жидовъ зстало ла бы менъ до того право, хотя не только я
въ сали, хотїй прошено старосту, абы ихъ вы- но вѣроятно и вѣсть суть переконаний, що справе-
даливъ, але жиды еще съ кулаками кивулися дливо Добряньскій несомнѣнно одержавъ абсо-
на члена комисіи, священика католицкого, ко- лютну бѣльшость, если бы выборы пер. веден-
трый противъ тому протестовавъ; а навѣть ка- були такъ, якъ уставы того требуютъ.

Соймъ краевъій.

XIII. засѣданье дня 9 л. жовтня 1883.

На вступій отчитано петиції; цѣкавѣйшій з нихъ: Титъ Будзыновскій о закупленіе у нега для библіотекъ школьніхъ его „Słowniczka przemyślowego“. Тов. „Школьна помочь“ во Львовѣ о запомогу. Гром. Бѣлокерниця о запомогу для громадянъ, потерпѣвшихъ отъ граду. Янъ Добжанський, редакторъ „Gaz. Nar.“ и директоръ польского театру во Львовѣ о выбудованье лѣтног театру. Громада Юридика противъ прилученія е до мѣста Бродовъ. Гр. Меч. Борковскій и інш. З лѣдичъ о заведенье пароходства на Днѣстрѣ. Мѣсто Коломыя о позволеніе побрати „копытко-ве“ на дальший 3 роки. Выборцѣ зъ куріи болѣшої посѣлости округа чортківскаго о позволеніе голосувати на посла до сойму въ Чортковѣ. Громада Ломна и іншій громады повѣта турчапльскаго жалуются на раду повѣтову и на урядованье выдану пов. въ Турцѣ. Выдѣль пов. въ Подгайцяхъ о знесеніе „хайдеровъ“ (жидовскихъ шкілокъ). Опосля отчитано двѣ петиції: 1) п. Старовейскаго, щоби соймъ орѣкъ, що проектъ поставленый правительствомъ въ радѣ державной всправѣ зробнання скарбовыхъ оплатъ отъ убезпеченъ взаимныхъ съ акційными шкодить справа асекураціи и 2) п. Войт. Дѣдушицкого, щоби въ бюджетъ на р. 1884 ветавити отвѣтну квоту на кошта реставраціи и дальшихъ розслѣдовъ памятокъ старо княжого Галича и на зѣздъ археологовъ въ Галичи.

еще бувъ и другій, Дмитро Винничукъ зъ Угринова, въ подобнѣмъ положеню, але бѣльшостъ комисіи не признала ему права голосованя. А староста не мавъ на только милосердія, або взгляду, щобы выдати ему другу карту. Кождый може забути або загубити свою карту, а тутъ сконстаторано, що то есть та сама особа, а карты не доставъ для того, що то не були кавалки карты легитимаційної, и бѣльшостъ комисіи не потвердила его голосу; а знаємо, яка то бѣльшостъ! Та справа есть въ протестѣ, и якъ староста и выдѣлъ кр., который также есть лагоднѣйшій для старосты, каже, що то нѣчого не доводить. Бо вправдѣ каже справозданье выдѣлу кр., що и Плугаторъ сказавъ въ слѣдствѣ, що ему жиды карту выдерли; аѣнали и потвердили тое такожъ тіи, котрій коло него стояли: але були и такій, що того не видѣли, ergo то такожъ не правда. Но тое представленье справы опирається стисло хиба на логицѣ циганської. Зловлено цигана, который кравъ сало; були свѣдки, который его зловили; вижуть и ведуть его до суду. Тутъ пытається судіи: „Кто мене видѣвъ? Михайло и Андрей? Я поставлю тысячу людей, который того не видѣли.“ (*Велика веселость.*)

Дальше сказано въ справозданю выдѣлу кр., что протестъ есть уже для того неважный, что и другой выборцъ, которымъ мали выдирати карты легитимаційнѣ, прецѣнь голосовали и отдали комиссіи свои карты. Зновъ дивна логика. Если карты отдали, то назадъ жидамъ отобрали, або не дали собѣ выдерти; большъ того не слѣдує. Все есть то проста случайность, что агитаторы-бандиты кидалися только на выборцѣвъ Добрянскаго, котрѣи не були на

Бачите, господинове, про тое, що суті мої уваги не такъ цѣлкомъ зникомѣй. Комисія була выбрана неправно, а сли комисія не правна, то все неправне, але понеже староста мавъ въ комисії большбсть, то все ишло якто на шнурку по его интенціи, по его приказу.

Сли обчислимо весь тіи голосы, котрй не-
правно уневажнено на користь Горецкого або
неправно приято такожъ на користь Горецко-
го, то прайдемо до другого заключеня и до пе-
реконання, що властиво п. староста не мавт
большости. Протестъ говорить: Староста мавт
76 голосовъ; отъ того треба конечно отчисли-
ти голосы, котрй суть неважнїй, т. е. 3 зъ Я-
мницѣ а 2 зъ Креховець, позостає 71. Всѧхт

затвердивъ поруку выдѣлу кр. за 34.000 зп. б.
процентовои пожички, даной сего року въ фе-
дѣвъ держ. жителямъ, потерпѣвшимъ отъ разбѣ-
Надъ петицію гром. Саполови, щобы вылучити
зъ староства подгаецкого, а прилучити до стар.
въ Бучачи, перешовъ соймъ до порядку ділъ.
ного. Підъ конецъ палата ухвалила отпустку
конця сесіи мин. Земляковскому.

XIV. засѣданіе сойму зъ дня 8 .

Зъ отчитаныхъ петицій важнѣйша: Громады
Велдѣжъ, Пацыкѣвъ и Новоселець о увольненіи
отъ обовязковъ доставы матеріаловъ и роботизы
для будовы дороги зъ Долины до Угоръ. Гром.
Бѣлка шляхотска и другій громады въ справѣ у-
правительственныхъ касахъ. Мѣсто Снятинъ о
опѣку по поводу безправного закватирована есау-
лони гузаровъ. О. Володим. Манастирской въ
помогу. Комитетъ церковный въ Незнашовѣ о
субвенцію на украшеніе церкви. Теребовельська
рада повѣт. о будову желѣзницѣ зъ Тернополя въ
північъ къ Снятинови. Комитетъ церковный въ
Любачевѣ о субвенцію на внутрѣшну реставрацію
церкви. Гром. Виткѣвъ о установленье тамъ из-
стерунку жандармерії. — Пос. Романчукъ из-
лучивъ спѣшно залагодти петиціи громады Вел.
Дунаевскому удѣлено отпустку до конця сесії.
Зъ порядку дневного слѣдувало реферати-
зъ петицій. Комисія правника внесла, щоби рек-
торови львівской школы політехничної удалили
голосъ вирильний въ соймѣ. Дискусія буда це-
дѣбна якъ таого року. П. Янъ Попель сре-
тившися внесеню комисіи, доказуючи, що школа
політехнична не есть рѣвнорядна съ университе-
томъ. При поименному голосованю палата бѣль-
шостею (58 противъ 55) голосовъ ухвалила це-
рейти до порядку дневного. (Рускій выбралъ

слы голосовали за удъленьемъ вирильного голосу.)
Потому гр. Войт. Дѣдушицкій реферувавъ
въ имени ком. бюджетовои справу умъщено и.
Львовъ. Выдѣль кр. предкладавъ закупити на
той интернатъ домъ за 55.000 зр. Комисія же
згодилася съ тымъ предложеніемъ и поставила
таке внесеніе: „Поручається выдѣлови кр. вида-
нія на рр. 1884—1885 и на слѣдуючій роки от-
повѣдный льокаль для интернату семинаристовъ
во Львовъ, а на случай, колибъ такого льокалю
не можна знайти во Львовъ, поручається выдѣлови
кр. предложити соймови на слѣдуючу сесію внесе-
нія, уложени въ порозумѣнію съ правительствомъ
и властями школъными, щобы вынаняти отвѣтний
льокаль въ однѣмъ зъ мѣстъ провинціональныхъ
въ всхѣдній (!) часті краю для 60 пітомцѣвъ.”—
Противъ такого внесенія комисії выступивъ ц.
Янъ Попель (сынъ Павла, который первый по-
ставилъ въ соймѣ внесеніе о сѣмъ интернатѣ) и
почавъ дорѣкати комисії, що она откладає забо-
женіе интернату *ad calendas ghaecas* а агитації
соціалистичній ширяться. Отже бесѣдникъ ставитьъ
таку поправку до внесенія комисії: „Выдѣль кр.
выглядаетъ до 1 сѣчня льокаль для бурсы, а соймъ
призволитъ выдѣлови на ту ѿ цѣль 12.000 зр. кре-
диту; колибъ же выдѣль такого льокалю не знай-
шовъ, то въ р. 1885 має зачати будову дому за
25.000 зр.“ П. Антоневичъ выступивъ съ хо-
рошою и переконуючою промовою противъ интер-
нату. Интернаты лишь помножать число маль-
контентовъ; тамъ ученикъ знайде бѣльше выгоды,
якъ познѣйше въ житю практичномъ. Другий
повородъ, задля котрого дръ Антоневичъ противъ
интернатови, есть справа фондовъ. На разъ
мова виправдѣ лишь о кольканайцяти тысячахъ,
але тая мала суза зросте и на міліоны. Бесѣд-
никъ вже теперъ предвиджус, що выдѣль кр. не
знайде во Львовѣ отвѣтного льокалю, отже буде
мусѣвъ будувати домъ съ огородомъ, пасѧкою и
т. д. а се все буде коштувати сотки тысячъ.—
Внесеніе комисії приято майже всѣми голосами;
за внесеніемъ Попела було лише А. Токаревъ.

За внесеньемъ Попеля були лишь 4 голосы.
Опосля палата дозволила м. Самборову избирати оплату отъ горячихъ налоўвъ и пива до конца 1889 р., натомѣсть м. Коломыѣ отмовила дальнѣе право побирати мыто „копыткове“ въ то за те, что не сповняла обовязкѣ, якій съ удачнѣемъ мыта були на ю наложенї. Въ оборонѣ Коломыѣ выступавъ тамошний посолъ п. Вербицкій, выказувавъ, що мѣсто буде мати страгу на 10.000 зр. рѣчного приходу. За внесеньемъ выдѣлу кр., щоби побѣръ „копыткового“ Коломыѣ отмовити, промовляли цп. Голеевскій и Антоевичъ, который мимоходомъ высказавъ свою утьху, що бодай одинъ разъ може згодитися съ гр. Голеевскимъ. — Наконецъ ухвалила палата цілый рядъ уставъ, котрыми позволяється рѣжильцамъ повѣтовымъ, громадамъ и обшаранъ дворянамъ.

XV засѣданье соймъ отбуксод вчера.

Проектъ школьнаго марshallа Зыблаковъ
вже упавъ. Якъ звестно, по внесеню проекту
маршалка въ соймъ, выѣхавъ бувъ намѣстникъ ю
Вѣдня, щобы тамъ порозумѣтия съ правитель-
ствомъ, чи оно сей проектъ прійме. Отже 7 с. к.
прійшовъ намѣстникъ на засѣданье комисіиedu-
каційной и заявивъ, що проектъ маршалка не може
же одержати санкціи, бо стоить въ сущерочности
съ обовязуючими уставами державными, которыхъ
уставодавство красве переступити не може. Коли
бо устава державна приписує предметы, котрій
въ школѣ людовї мусятъ бути преподаваній,
проектъ маршалка обмежає науку лишь изъ чита-
ніе, писанье и рахунки, а всѣ іншій пред-
меты откидає; коли устава признає право имено-
вання учителївъ лишь властямъ школьнымъ, увага-
дняючи при томъ и тыхъ, що школы закладаютъ,

надає проектъ маршалка право іменування учителівъ предбідателямъ радъ повітовихъ; устава не знає учителівъ некваліфікованихъ, а проектъ маршалка вводить і такіхъ. Щоби отже ратувати честь маршалка, думай комісії приспішити закладань новихъ школъ змінами въ буджето-ваню фонду шкільного а може і зміною арт. 13 уставы школиной, котра могла бы одержати санкцію.

Послы зъ курін меншихъ поспілостей зобралися для 10 л. с. м. на спільну нараду надъ ба-жанами своїхъ виборцівъ. На нараду прибули такоже і рускі послы. Гр. Арт. Потоцкій повинався прибувшіхъ и поставивъ внесенье, щоби збільшити комітетъ двома членами зъ поміж ру-скіхъ пословъ. До комітету вибрали о. Сбчинській и пос. Ліпинський.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Міністерство торговли бар. Піно) звідажувавъ сими дніми галицьку трансверзалну жель-зницю, щоби переконатися, якъ далеко поступили роботи и чи зъ грошей власнігованихъ до тепер покриті вже важливій видалки, які пр. мости, грати и пр. Тепер отбувається достава шинъ и ма-теріалівъ потребнихъ до викончення мостівъ, а въ достану локомотивъ розписані вже оферти. По поворотѣ до Відня має міністерствъ занятися організацією галицької сїті державнихъ жель-зниць. — Що до заряду галицько-угорської жель-зницѣ на лініяхъ Тарнівсько-Лелюховської и Дні-стрійської має бути на разѣ продовжена давнійша умова, а австрійське правительство перейме сформований заряд доперва по виконченю но-выхъ ліній державнихъ жельзниць.

(Міністерство торговли) дало гр. Вл. Бар-зовському зъ Острога позволеніе на роботи пе-редовітні для слїдуючихъ локальнихъ жель-зниць: зъ Чорткова евентуально Кошичинець до Усти епископського надъ Дністровъмъ и зъ Чортко-ва евентуально Кошичинець черезъ Яновъ, Тере-бовлю, Микулинцѣ до Тернопола. — Передвіту-на концепцію гасне по північному рону.

(Надъ проектомъ Тиссы въ спраїв хорват-ській) велася въ угорській сїті въ понеділокъ дні 8 л. жовтня дальша дебата. Въ дискусії за-вірили голось переважно реірезентанти опозиції, які дуже остро критикували поступованье пра-вительства. — Депутований Полоній жадавъ, що-бы парламентъ не призначавъ посланихъ хорватськимъ дѣтамъ посольськихъ, внесенье его однакоже упало. — Посоль Чернотоній назвавъ внесенье Тиссы не-патріотичнимъ, а посолъ Орбанъ закидає прави-тельству, що було супротивъ Хорватівъ за мягкі-и черезъ то додало отваги Хорватамъ, котримъ не іде о таблицѣ, але о отвораннѣ Хорватії отъ Угорщини. — Пробідникъ умбреною опозиції, Апоній, котрого бесѣду принять съ величимъ а-плазомъ стоять на становищі легальній, ви-дати однакоже въ руку хорватській тенденцію підпорвани ненарушимості и цѣлості угорської ко-роної. Хорватія, оказавъ онъ, має дуже широку автономію, посли хорватські однакоже не тракту-ють серіозно справи виївісокъ, бо виївісокъ съ угорско-хорватськими написами попробівано ще въ червні минувшого року, а справу ту ю ви-веденю дочекає тепер Поступованье правительства въ той спраїв було по думцѣ Апонії таковне. — Зъ становища патріотичного говоривъ противъ предложенія Тиссы угорській Сербъ Полигъ и под-ніст замѣтъ, що правительство грозить приду-шеннемъ народності. Депутований Пульська про-тивится виесюю Тиссы, бо правительство само виновате, що пытанье хорватське стадося пыта-немъ пекучимъ. Рѣчею правительства було по-старатно о то, щоби сїчасъ бувъ заменованій міністеръ для Хорватії, а коли правительство не зробивши сего, що до него належало, хоче свою хиби покрити, то опозиція не думає сего отвороту маскувати. — Въ оборонѣ внесеня за-вірило голось президентъ кабінету Тиссы, ко-тромъ старався ослабити замѣти противниковъ и посолъ Горячъ, котрый вказуючи на номінацію ген. Рамберга комісаремъ хорватськимъ, видіявъ въ тоймъ позиціи загальногого положення. Теперъ австрійські офіцери покликані до приверненя по-всю угорській ідеї державної; давнійше було вісімъ противно.

(Хорватські посли) заявили якъ звѣстно, що не прымуть участі въ нарадахъ угорского сїті надъ справою таблиць, хоче зъ другої сторони не уважали они отповіднимъ отхиль-тися своеїмъ отъ акціи и представили Тиссѣ свои постулаты. — Зъ той причини выступила часть хорватської прасы съ доганкою противъ посолівъ и заявила имъ, що сироневірійсь народний про-грамій. Органы прасы умбркованої межі прочи-ти такоже „Agrarmer Zeit“ виступили противъ ві-боротъ акціи хорватськихъ депутатовъ и оправдують заявите ними становище.

(Союзъ тріестинський) открыто побія дво-гітній перервѣ въ понеділокъ дні 8 л. жовтня. Якъ и сїмы прочихъ провінцій заселенихъ мѣ-шаною людиностю, буде онъ має задачу полаго-дити пытанье національного того елементу, котрый віддає малого вилку на законодавство и упраз-дву не мoggъ здобути себѣ правъ конституційныхъ. Въ токомъ вісімъ знаходиться въ тріестинській репрезентациї Словенії, та хоче не чилють они може на новий усіхъ, порушіли все таки запротестувати противъ наслілію, якого докон-чали держача властъ на ихъ народності и пра-гати свою сусідамъ, що поимо репресій по-чуті національне у Словенії ще не вигласло.

Рѣшуче виступленіе Словенськихъ членівъ тріестинського сїті оправдуся заостреніемъ ме-жинародныхъ відношень, котре єсть наслѣдкомъ секатуру намѣстника бар. Дендретій. — Противъ сего жъ намѣстника підношено и въ давнійшихъ сїсіяхъ рекримінанії.

(Побірь репутовъ въ Боснії и Герцеговинѣ) зачався дні 1 л. жовтня и мимо всіхъ против-никівъ агітації отбувається черезъ минувшій ты-ждень безъ перешкодъ и заколоченія порядку. Контингентъ рекрутівъ, якій випалає на по-подінокъ округи асентерунковъ, покрито безъ най-меншої трудності, а въ токомъ відношено не ста-новили виїмка навіть такі округи, які Невесін-ські, Гацко и Коцица, где послідне повстале виступало найинтенсивнійше. Замѣтна єще і та обстановка, що сего року було дуже много додат-ковыхъ ставленій (Nachstellungen), а се уважають доказомъ, що сего року зголосилося много такихъ рекрутівъ, котрій торбѣ утікали передъ асенте-рунковъ. Сего рокомъ контингентъ виносять 1200 людей, а позаду зъ сего числа покрито вже въ протигу першого тыждня більше якъ третину, то есть надїя, що добракованіе решти не буде представляти жаднихъ трудностей.

(Стремленія антисемітські) въ Угорщинѣ знайшли себѣ виразъ и въ житію парламентарі-номъ. Дні 6 л. жовтня уконституовався въ Пе-штѣ за ініціативою Істочного антисемітські клубу. Для веденія дѣлъ сторонництва вибрали: Виктора Іогочого, Гезу Онодого, Ивана Симоніго и Ю-рія Шелл. Членами надзвичайного клубу можуть бути и не послы. Побоя програми прйни-тою клубомъ мають всі члены его или солідарно въ справѣ жидовской и вільхъ съ нею въ звя-зи стоячихъ справахъ, въ прочимъ має кожный членъ свободну руку.

ЗАГРАНИЦЯ.

(Россія). Зъ Варшавы доносять, що 9 с. м. о 12 год. жандарми обступили маріїнській інститу-тутъ (вищий правительственный закладъ науково-їй для дѣвчатъ) и арештували щѣсть інститу-токъ и одну настоїтельку. Забрай подчасъ ре-візи наперіи мають доказувати, що арештованій належали до соціально-революційного сторонниц-тва. — Въ копальніяхъ въ Уралі мали вибухнути непокон роботниківъ; колька особъ убито. Справ-ваджене войско зробило спокой. — „Нов. Врем.“ доносять, що підпaliaчемъ въ посліднихъ вели-кихъ пожарахъ въ Дорнії має бути якісь сту-дентъ родомъ зъ Петербурга, котрого вже увіз-нено.

(Франція). Ген. Табоденъ подався до дімі-сії; єсть то отже перша жертва, котру забрали найновійша кризисъ французького міністерства. Якъ звѣстно, ген. Табоденъ бувъ въ токомъ часѣ покликаний до обнятї теки міністерства війни, коли ходило о те, щоби князьвъ Орлеану усунути зъ французької армії. Табоденъ бувъ тогдь однимъ чоловікомъ, котрій мoggъ підніматися та-кого дѣла. Се отже и неслівно єсть его въ часѣ війни французько-нѣмецкої, якъ такоже єго скрай-ний радикализмъ зробивъ, що вже тогдь знева-видѣло єго консервативе оторонництво. Его ради-кализмъ стався такоже причиною, що опортунисти, котрьхъ головою єсть самъ Феррі, зневидѣли его и стали его підозрювати. Съ Ферримъ бувъ онъ вже отъ довшого часу въ незгодѣ по поводу то-нківської справи. Незгода тая дойшла до крайно-сти, коли Табоденъ заявивъ, що онъ передъ па-латою зовсімъ не буде тантися съ євою погля-дами, які заступають въ радѣ міністерства, на-коли палата поставить пытанье взглядомъ Тон-кіпу въ діячого парламента не бувъ скорше скли-каный. Се отже сталося причиною, що ген. Ти-боденъ мусївъ уступити. Але крімъ Табодена має Феррі ще небезпечнійшого противника, а сїмъ єсть зять Гревіо — Вильонт. Ми вже доносили, що по поводу сего послідного Феррі розговорювавъ съ Гревіо и що сїй зробивъ зъ тогого євою особисте пытанье. Феррі уступивъ зразу, але 5 с. м. заявивъ президентові, що не може довше позбставати въ токомъ положенію и що бодай одинъ зъ єго противниківъ мусїт у-ступити. Такъ отже сталося, що судьба постигла міністра радикала. Справа однакоже тымъ не закінчилася; міністра війни легко було усунути, але не такъ легко найти чоловікъ, котрій ю-тівъ и мoggъ занять єго мѣсце. Кажуть, що на слѣдникомъ Табодена має бути Соєс. Але кабі-нетові Феррого грозить ще друге небезпечнійство, іменно переговоры съ Хінами. Хіни — якъ доносять „Рігіс“ — все оттягають угоду, здається, по той причини, що оподѣяються для себе більше користей, наколи въ Франції настуਪить зміна міністерства, або коли Французы въ Тонкінѣ астанутуть побиті. Тымъ часомъ рѣчи въ Тонкінѣ здаються не такъ але стоять. До лондонськихъ журналахъ доносять, що „чорніхъ хоругви“ утѣкають зъ Тонкіну и що Французы лагодятся засіти Бадъ-Ніши, щоби стоячому тамъ хінському войску оттяті дорогу. — „Figaro“ доносять знову, що Французы, не могучи полагодитися съ Хінами, розпочали переговоры съ „чорними хоругвами“, котримъ обѣцюють значний окупъ и частину тер-торії. — Въ Парижі отбувелъ піръ въ роковини прилучення Штраубірга до Франції. На піръ за-вірило до мирного поступованья противъ Нім-цівъ, щоби правительству не праспорювати кло-поту.

(Італія). Папа приймає около 8000 іта-лійскихъ пущиковъ. Въ їїї промовѣ звернувъ папа увагу на то, що правительство забрало Римъ, а фактъ сїй не бувъ відома ратифікований по-слівъ істинного Бога-и народо-любець. Досить сказать, що народъ, отданый єго пронбдництву на посадахъ, цѣльмъ сердемъ прилагать до него іго ревніми патріотичними трудами двигалися

императоръ римській! Давались такоже чуті го-лосы: „Проща съ королемъ Гумбертомъ!“ — Отъ-єздъ кардинала Гогенльога не стоїть въ жадній звязи съ политикою; більш виїхавъ не прощав-шись навіть съ папою по поводу интриги езуї-тівъ, котрій не давали ему спокою.

(Сербія). Зъ Білграду доносять до „Presse“, що неспокой, якій въ посліднихъ дніахъ бувъ проявиво зовсімъ уставъ и що всі сторонництва займили течію виїчуючу становище супротивъ нового міністерства. О розязанію скупиціи не ма тепер вже і бесѣди; проти, наколи толькож роздражненіе ще трохи більше притихне, скличе правительство скупиціи и предложить сїї угоду жілѣзныхъ дорогъ. Радикали и реакціонери не ворожатъ новому міністерству довгого життя и оба сторонництва переконаній, що скупиція не буде залагодженою. Не диво прото, що покойний зъєднавъ себѣ загальніе пожажаніе и довѣріе, а такоже узнаніе верховної духовної власти; не диво, що на похороні тѣленихъ його останківъ въ день 17 (29) вересня для отдання послідної услуги покойному припшло майже ціле дека-нільности въ Сѣлці білзкому, где церкви безъ едінії въ зв'язку зъ написею „Незабутному парохови и радному Сѣлці білзкому“, що патронка парохії сѣлцької Вл. п. Клодзинська була на похороні покойного міністера.

(Болгарія). Болгарський правительственный діневникъ виступивъ съ острою критикою про-тивъ давніхъ міністрівъ, російськихъ генера-льи и доказує, що лише само удержаніе сихъ чановъ дуже богато країнію коштувало. Для большої яскравості наводить діневникъ якимъ примѣръ Европа, котрій добровільно зробивъ полови-ни скіпетръ священикъ, котрій о юанінѣ покойного могли довѣдатися; що парохія, щирі слези жалю проливаючи, зложила на домовину покойного євніца съ написею „Незабутному парохови и радному Сѣлці білзкому“, що патронка парохії сѣлцької Вл. п. Клодзинська була на похороні покойного міністера.

(Болгарія). Болгарський правительственный діневникъ виступивъ съ острою критикою про-тивъ давніхъ міністрівъ, російськихъ генера-льи и доказує, що лише само удержаніе сихъ чановъ дуже богато країнію коштувало. Для большої яскравості наводить діневникъ якимъ примѣръ Европа, котрій добровільно зробивъ полови-ни скіпетръ священикъ, котрій о юанінѣ покойного могли довѣдатися; що парохія, щирі слези жалю проливаючи, зложила на домовину покойного євніца съ написею „Незабутному парохови и радному Сѣлці білзкому“, що патронка парохії сѣлцької Вл. п. Клодзинська була на похороні покойного міністера.

(Болгарія). Болгарський правительственный діневникъ виступивъ съ острою критикою про-тивъ давніхъ міністрівъ, російськихъ генера-льи и доказує, що лише само удержаніе сихъ чановъ дуже богато країнію коштувало. Для большої яскравості наводить діневникъ якимъ примѣръ Европа, котрій добровільно зробивъ полови-ни скіпетръ священикъ, котрій о юанінѣ покойного могли довѣдатися; що парохія, щирі слези жалю проливаючи, зложила на домовину покойного євніца съ написею „Незабутному парохови и радному Сѣлці білзкому“, що патронка парохії сѣлцької Вл. п. Клодзинська була на похороні покойного міністера.

(Іспанія). Зъ Мадриду пишуть до Standard'у, що міністерство єправъ заграниць зложивъ на радѣ міністрівъ пытаніе зъ подорожкою. Міністерствъ дѣлъ заграниць заявивъ, що правительство має надїю, що взглядомъ а похоронії засідань въ зв'язку зъ від-їїї засідань въ зв'язку зъ трема дробними сиротками родичами хоче маленькимъ присели сїї осолоду. Сии сномъ праведнихъ о. Іоан, върбій дѣлателью около блага нашого народу! Твої чесноты и заслуги довгого життя будуть въ серцяхъ руского народа, твоїхъ почитателівъ, друговъ и парохії! Вѣчна тобѣ память!

(Іспанія). Альянктомъ судовыми безъ наз-наченого мѣ

вокатовъ, якъ Угры. Буданешть самъ числитъ 680 адвокатовъ.

— Вѣкъ монарховъ. Вѣкъ монарховъ европейскихъ и не-европейскихъ представляется въ сѣмь часъ, якъ слѣдує: цѣсарь Нѣмеччини числитъ 86 лѣтъ, король Нидерландовъ 66, короли Даніи 65, королева Англіи 64, король Виртгембергіи 60, цѣсарь Бразиліи 57, король Саксоніи 55, короли Ішвейціи и Норвегіи 54, цѣсарь Австріи 52, король Бельгіи 48, король Португаліи 44, король Румуніи 44, султанъ Турціи 40, король Італіи 39, цѣсарь Россіи 38, король Баваріи 37, король Греції 37, король Сербіи 28 и венецъ короля Іспаніи, который донерзъ 25 роковъ числитъ.

(==) Всеучилища американськія стараються шанувати такъ само свободу въ науцѣ, якъ и въ вѣрѣ. Катедру економії политичнай на університетѣ въ Корнеліи занимавъ профессоръ, который бувъ прихильникомъ свободної торговлѣ; власти університетскай отже отворили теперь другу катедру для профессора поборника засады „мѣтъ охоронныхъ“, щобъ ученики могли собѣ выбирати послѣ вводо-бы однъ чи другу доктрину.

(==) Орхестра короля Калянка, володаря островѣтъ Сандвічі (Sandwich) выступає теперь сть концер-тами въ Санть-Франциско, а небавкомъ буде по-писуватися въ Европѣ. Она складається зъ самыхъ Сандвічіан, але директоромъ єтъ есть Европеецъ, Нѣмецъ, Генрикъ Бергеръ на імя, колишній обо-истъ въ полку гвардії короля пруского.

— Паленью плютона въ школѣ и судѣ въ Мексико. Въ Мексику курять найбѣльше зъ помѣжъ країнъ земль, якъ пише газ. „Ріоско“ Учителѣ позва-ляють найпильнѣйшимъ ученикамъ курити під-часъ годинъ школънихъ, а коли вѣтъ ученики добре справуються, тогдь курить цѣла класа. Въ трибуналѣ курять судївъ, жандармы а навѣтъ об-жалованій, а коли лучите, що обжалованому о-гонь згаснется, то запалює цигаро отъ жандарма, который сидить коло него.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Апостолії Львівской.

Въ пропозицію принятій: I. на Велеснѣвъ дек. бучачкого: 1. Маркіл Солевицкій зъ Веле-снєва; 2. Володим. Озаркевичъ зъ Белелуї. II. на Демніо дек. роздѣльского: 1. Дам. Бачин-скій зъ Драганівки; 2. Юст. Лучаковскій зъ Ту-хольки; 3. Модестъ Хоминський зъ Демні. III. На I-шого проповѣдника архікatedрального: 1. дръ Іоанъ Бартошевскій; 2. Мих. Весоловскій.

Канон институцію получили: 1. о. І. Слю-заръ на Скалатъ; 2. Іоанъ Шуровскій на кан. Илеме; 3. Андр. Ольши на пар. Сурговъ дек. ходоровскаго.

Засвѣдательства получили: 1. Петро Жоле-вичъ зав. Молодыничъ, дек. ходоровскаго; 2. Володим. Леонтовичъ зав. Дунаєва.

До гр. к. семинарію во Львовѣ принятій: 1. Ем. Билинкевичъ, 2. Євг. Даниловичъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Земля и людѣ въ Россіи. Зложивъ К. Гамалія, Кіевъ 1883 року. Кніжка I. Північний ледовитий окін. 16 ст. ц. 10 к. Кн. II. Мезенська тундра. 8 ст. ц. 5 к. Кн. III. Лісова полоса Россіи. 16 ст. ц. 10 к. Кн. IV. Сторона великихъ озер. 24 ст. ц. 15 к.

(Дописъ зъ України.) Въ послѣдній часъ мы бачимо въ українській літературѣ що разу бѣльшо працѣ для народної просвѣти, та школа велика, що урядъ нашъ дуже вже вважає на доноси нашихъ „обрушителівъ“ и якось непривѣтно дивиться на таке дѣло, якъ популяризація науки для нашого люду. Намъ вѣдомо, що недавно ще цензура наразъ заборонила такій книжки, якъ „Про садовину та городину“ О. Степовика, „Про чуму рогатої худобы“ С. Вагонова, „Про хлѣборобство“ І. Грѣненка. Цензура отмовила, що есть якійсь законъ, который забороняє печатати про науковій рѣчи по нашому, а тымъ часомъ мы добре знаємо, що такого закону нѣкогда обявлено не було и нѣгде доси не напечатано. Може й справдѣ єсти такій приказъ, обявленій нижкомъ помѣжъ цензурнимъ урядомъ, про що наїйтъ и въ газетахъ неразъ згадувалось, але чудно якось, що цензура ще торікъ пропускала науковій книжки (Дѣ-що про свѣтъ Божій, Граматику, Читанку, Оповѣданія про комахъ, то що), а се наразъ бѣкись повѣяло другимъ вѣтромъ! Ще чуднѣше, що трохи чи не на одній тиждні, якъ цензура заборонила тѣ книжки, про якій вище згадано, географічній розмови п. К. Гамалія якось благополучно височили зъ лабетъ цензурнихъ. Мабуть той потасмінний приказъ, забороняючій українській науковій книжки, дуже вже якійсь крученій, що одинъ разъ робится такъ, въ другуе інакше. Географічній розмови п. Гамалія ще разъ доказомъ, що українська мова дуже здобра до вкладу науковихъ рѣчей для нашого люду; треба толькож вмѣючи прийматися за дѣло, щобъ живитися зъ народної мовы тымъ, що она має въ собѣ красного и виразливого и ее подавати народови, щобъ, якъ то кажуть: „его жъ добромъ, та сму-ї чоломъ“. П. Гамалія ще тортічніми своимъ перекладами двохъ оповѣданій Ертеля показаває себѣ добре знаючи народну мову, а въ географічній розмовахъ мы бачимо въ нему дуже дотепного и вмѣлого оповѣдача про науковій рѣчи. Его мова скрѣзъ дуже проста, легка, широ народна, а разомъ зъ симъ виразлива и наїйтъ картина, коли біт малює природу або житіе людске. Читаючи его книжки, неначе бачишъ передъ собою сумні та похмуру, а часомъ чудово гарні картини північного природи и житія тихъ бѣлашнихъ людей, що довелось имъ весь вѣкъ бѣ-двати середъ непривѣтної та лютої природи и

тяжкихъ соціальнихъ обставинъ житія народного. Мы не робимо нѣякихъ виписокъ зъ сихъ книжокъ, бо такихъ виписокъ було бѣже богато, а радио вільше прочитати сї гарні книжки. Не величкі они, та чимало таки знати дають они про природу и житіе північного краю.

Въ першої книжцѣ п. Гамалія описано про Ледовитий океанъ, Бѣле море, Архангельськъ, Соловецкій монастиръ та іншій мѣсця того краю. Дуже гарно описано Ледовитий океанъ, закутый кригою и обгорнутый снігомъ, коротко лѣто, коли все житіе на півночії прокидаеться, рибальска промисловія и житіе ченцівъ на Соловкахъ. — Въ другої книжцѣ встає передъ нами, мовы та мертвіе царство, похмура, дика сторона, що зоветься „тундрою“, и безпросвѣтне житіе обывателівъ сего краю: Самоїдъ та Лапландівъ, съ ихъ вѣрнімъ товарищемъ оленемъ — Лѣсона з частини Россії, про яку рѣчъ въ третої книжцѣ, се величезна просторона, яку займає Вологодська губернія и частини Пермской та Олонецкой губернії. Густій, величезній сосновий та лісовій боры, що „немовь чорне, безъ просвѣтку море“ поширостилися на цѣлі сотні або й тисячъ верстовъ, зміняються такими же лісами бѣльхъ та осини съ тими непролазними лісомаєми, куды не ступає нога чоловіка, де толькі одинъ ведмідь, сей царь лісомає, має собѣ притулокъ. Вѣдолашие житіе обывателівъ, сїи сумні країни, начайце Зарянъ, піманіяно тутъ на горіше, якъ и картины природи. — Въ четвертої книжцѣ п. Гамалія описано про ту величезну низину, що займає Петербургскій, Олонецкій, Ісковскій и Новгородській губернії, „де куды не ступишъ, разъ у разъ напинкешся на озеро або болото, де на кождомъ мѣсці, проривши землю на сіженъ у глубину, напевне знайдешь воду“. Зновъ и тутъ умѣло рукою описано природу и житіе тамошніхъ людей, а що єсть бѣльшою цѣкавостю кождый прочитає исторію Петербурга, якъ бінъ збудуваває середъ багніща невіязного, на косткахъ тихъ сотні тисячъ людей, що згинали сюди на роботу зъ бѣж усюдъ, а найбѣльше зъ пашої України.

Сї книжочки, якъ мы чули, єсти толькі початокъ той волинкої працї, которую розпочавъ п. Гамалія. Почавши зъ північного краю, бінъ має описати такими побытами всю Россію, випускаючи кождый разъ по колька книжочекъ. Намъ здається толькі, що требабы було перше всего почати зъ свого рідного краю, а тогдь вже описувати інші сторони, бо хочъ п. Гамалія пічатає свої розмови осібними книжками, а всеже они мають мѣжъ собою звязокъ. Свою рідну країну треба описати съ бѣльшою подробностю, вважаючи не толькі на природу краю и економічне житіе народу, а и на духовне житіе его при тѣ першыхъ громадскихъ обставинахъ и въ звязку съ колишньою долею України. Се саме, хочъ и въ меншої мѣрѣ, не заважило и въ іншихъ розмовахъ и, здається намъ, придало бѣльшою звѣдальню интересу и жвавості. Про все те, мы зновъ скажемо, що розмови п. Гамалія написаній дуже гарно и мы широ бажаємо ему швидше довести до кінця задуману працю. Михайлло К.

Переписка Редакціи и Адміністрації.

Всч. К. Л. въ Міланци Задержани числа мы випадали, теперь маєте заплачено до 31 жовтня 1883. Всч. А. І. въ Івано-Франківську. Ми получили бѣльшою ред. „Н. Прол.“ за Васъ Зар., але се доперза за II чвертьрѣкъ. Задержани числа Вамъ випадали, але просимо якъ найскоріше залегость за другій чвертрокъ.

Отозва.

Не хотачи вамъ Всч. Отцѣ и Братя наприкращатися, переставъ я вже на якійсь часъ просити милостину на мою бѣду церкви въ Острозѣ підъ Перемышлемъ. Но коли начатого дѣла нѣякимъ способомъ не можна довершити про недостачу средствъ матеріальнихъ, омѣляючи знову витягнути мою руку и запукати до вашого чоловікюбія и милосердія, щобъ вы менѣ помогли затач дѣло довершити, хочъ якою маленькою лентою, которая для мене буде мати найбѣльшу вартисть. Біврѣдъ знаю добре, що такихъ лентъ багато треба лати не толькі менѣ, но и другимъ потребуючимъ, но я кажу щиро правду, що такъ прикрою и нужденного стану людей певно нѣгде не знайдете, якъ у мене, где такъ мале члопо-вѣрніхъ и то самихъ маже заробниківъ, котріи щиро душѣ далиби на свїй дѣмъ божій, если бы мали, но годѣ! Не одинъ може скаже: „то не треба имъ церкви, коли такій бѣдній!“ Не поставити имъ дому божого, значилобы толькі, що ихъ трутити въ загиблі, въ котрой и слѣду зъ нихъ не позѣсталобы, особливо въ теперѣшніхъ часахъ, а що близко мѣста, где паша народъ єсть таки окруженими розличними ворогами, котріи толькі чигаюти на то, щобъ ихъ въ свои сѣти уловити. Церкви, а въ пій обрядѣ удержануть наша народъ при его вѣрѣ и народності. Про тое спускаюся на ваше милосердіе и маю сильну надію, що ви допоможете начати мною дѣло довершити, за що я съ моими вѣрніми якъ тепер, такъ и на дальше, буду за вашу милостину бѣправляти що недѣль и свята молебень, щобъ Богъ виагородивъ вамъ стократно вашу ленту. Острѣвъ дnia 7 жовтня 1883.

І. Олександъ, душнастъръ.

Взываю п. Ленкавскому, прававику, щобъ скотвѣть въ добре звѣстній ему справѣ якъ найскоріше бачитися зб мною, або подати менї свою адресу. Євгеній Олесницкій, ул. Хорощини ч. 27.

(Надіслане.)

Загальний жал.

Дуже часто чуємо, якъ людѣ жалуються: „Що мене млоїть, не маю аптету, що менѣ робити?“ Треба взяти колька „Швайцарськихъ по-рошокъ“ антикаря Р. Врандта а розстрѣлѣ въ органахъ травлення заразъ полѣшиться. Порошки можна дѣстати въ кождой антицѣ по 70 кр. за коробку.

Курсъ львівскій зъ днія 9. л. жовтня 1883.

ПЛАТИТЬ ЖАДНОУ	австр. валютою
р. кр.	р. кр.
286 — 289 —	98 75 99 75
165 50 168 50	89 50 90 50
288 — 293 —	98 75 99 75
100 50 101 50	100 50 101 50
100 — 101 50	100 — 101 50

безъ текущего курсу, безъ золоту	безъ золоту
98 40 99 50	98 40 99 50
95 — 98 —	95 — 98 —
101 50 102 50	101 50 102 50
18 — 20 —	18 — 20 —
22 — 24 —	22 — 24 —

4. Обіги за 100 р.

Індемізація галиц. 5% м. к.	98 40 99 50
Облг. комуналк. Гал. банку рутник. 6%	95 — 98 —
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%	101 50 102 50
5. Лісосы мѣста Кракова	18 — 20 —
Станиславова	22 — 24 —

5. Лісосы мѣста Кракова

Станиславова	5 58 5 68
<tbl_info